

betr.: DIE SECURITATE-AKTE VON HERTA MÜLLER/ Autorin: Valentina Glajar
[Übersetzung mit Hilfe des Google-Übersetzers]

Hallo Freunde,

es ist haarsträubend und unverantwortlich, was hier wieder alles über Herta Müller veröffentlicht wird. In diesem Buch wird mal wieder mit der „bösen Securitate“ abgerechnet, ohne den geringsten Hinweis zu geben, wann und warum Herta Müller von den Offizieren des Dienstes I/A der Securitate beobachtet wurde. In dieser Hinsicht ist dieses Buch auch nur einseitig betrachtet geschrieben. Dass die Securitate einer der schlimmsten Geheimdienste der kommunistischen Diktaturen war, ist nicht von der Hand zu weisen, aber dass Herta Müller vom Dienst I/A (verantwortlich für Kultur und Kunst) beobachtet wurde, liegt auf einer anderen Ebene, eine Ebene, die den meisten verborgen bleibt, auch dem westeuropäischen Leser, weil dieser seit Jahrzehnten von den westlichen (angeblich freien, demokratischen) Medien belogen wird. Als Herta Müller 1984 zum ersten Mal in der BRD war, hat sie ihren Lebenslauf an die hier geltenden Meinungen angepasst und es konnte niemand überprüfen, ob ihre Angaben auch stimmen. Seither sind alle Meldungen im Vorfeld von Preisverleihungen von einer Suite von Lügen gepflastert, wobei man als Qualitätsjournalist noch nicht in der Lage war, obwohl wir diesbezüglich Zigeuner-Hinweise dazu gegeben haben, doch Korrekturen vorzunehmen.

Auszüge aus meiner Rezension zu „Niederungen“:

(Geschichtlich: 1968 bis 1989 wurden die Rumäniendeutschen von den deutschen Regierungen freigekauft – mitten drin 1982 – erschien Herta Müllers Erstlingswerk „Niederungen“, welches die Identität und die Sitten und Bräuche der Banater Schwaben ins

PRIVIND: DOSARUL DE SECURITATE AL HERTEI MÜLLER/ Autoarea: Valentina Glajar

[Traducerea cu ajutorul Google-translator]

Salutare prieteni,

Este deranjant și iresponsabil ceea ce se publică din nou aici despre Herta Müller. Această carte tratează încă o dată despre „Securitatea rea”, fără a oferi nici cel mai mic indiciu despre când și de ce Herta Müller a fost observată de ofițerii Serviciului I/A al Securității. În acest sens, această carte este scrisă doar dintr-o perspectivă unilaterală. Faptul că Securitatea a fost unul dintre cele mai periculoase servicii secrete ale dictaturilor comuniste nu poate fi tăgăduit, dar faptul că Herta Müller a fost observată de serviciul I/A (responsabil pentru cultură și artă) este la un alt nivel, un nivel care rămâne ascuns de majoritatea oamenilor, inclusiv de cititorii europeni de vest, pentru că au fost mințiți de către mass-media occidentală (presupus democraților) libere. Când Herta Müller s-a aflat pentru prima dată în Republica Federală Germania, în 1984, și-a adaptat CV-ul la opiniile predominante aici și nimeni nu a putut verifica dacă informațiile ei sunt corecte. De atunci, toate reportajele premergătoare ceremoniilor de premiere au fost acoperite într-o suită de minciuni, iar nici „jurnaliști de calitate” încă nu au reușit să facă corecturi, deși am dat nenumărate indicii în acest sens.

Extrase din recenzia mea despre „Niederungen“:

(Istoric: Din 1968 până în 1989, germanii din România au fost răscumpărați de guvernele germane - la mijlocul acesteia în 1982 - a fost publicată prima lucrare a lui Herta Müller „Niederungen” („Înjosituri”), care avea scopul de a degrada în cel mai rău mod posibil

Übelste bei der Ankunft in der BRD erniedrigen sollte - daher also „Niederungen“).

»Die Banater Bauern - so Herta Müller - die arbeiteten solange es hell war, kehrten oft spät am Abend nach Hause zurück und dachten und sprachen nur über ihre Arbeit in Nitzkydorf (warum redeten sie mit der gelehrten und hochbegabten Herta Müller nicht über ihre schmutzigen Gedanken?) Auch .die Kühe dachten nur ans Fressen.« Ja woran sollten die denn denken? An Schnaps brennen, Polka tanzen?

Hier ein Zitat aus einer Studienarbeit von N.M.Schulz über Herta Müllers Niederungen: „Die einzelnen Erzählungen weisen keine Handlung im herkömmlichen Sinne auf. Erzählt wird meist aus der Perspektive einer Außenseiterin. Die... Einblicke in den Alltag... konfrontieren mit oft als überkommen empfundenen Bräuchen, Ritualen und Traditionen.“

In anderen wieder wird die Lebensweise der Banater Schwaben an einem wohl einzigartigen Beispiel im Banat derart übertrieben, dass eigentlich alle Deutschen Ämter, Verbände und Institutionen auf die Banater Schwaben - bei ihrem Freikauf (1982+/-10 Jahre) und ihrer Umsiedlung - als "gefährliche Übeltäter" hätten aufmerksam werden müssen: das Jugendamt wegen Einprügeln auf Kinder, Frauenorganisationen wegen Diskriminierung und Erniedrigung der Frauen, Tierschutzorganisationen wegen Tierquälerei (z.B. den Hund mit dem Fuß getreten, bis er verendete, dem Kalb das Bein abgehackt, damit es notgeschlachtet werden konnte), der Drogenfahndung (weil ‚vermummte‘ Großmütter Mohnkuchen backten und auserwählte Banater Krähenmist als Drogen nutzten), die Polizei wegen gewalttätiger und besoffener Männer und Korruption. Die 68er dürfte es wohl auf den Plan gerufen haben, wegen der "Aufarbeitung der Nazivergangenheit". Die Nazis haben in Rumänien ihren Senf - siehe Enteignungen, Deportationen, Kollektivierung, Bespitzelung, usw. - abbekommen! Alles wird noch von Inzucht, Fremdgehen und übertriebener Sauberkeit und Sparsamkeit abgerundet.

Und was schrieb die Landsmannschaft der

identitatea și obiceiurile șvabilor bănățeni la sosirea lor în Republica Federală Germania - de aceea înjosituri).

»Fermierii bănățeni – după Herta Müller – au muncit cât era lumină, se întorceau adesea acasă seara târziu și doar se gândeau și vorbeau despre munca lor din Nichișoara (de ce nu au vorbit cu învățata și talentata Herta Müller despre gândurile ei murdare?) De asemenea, vacile s-au gândit doar să mănânce«. Da, la ce ar trebui să se gândească? Să ardă rachiu, să danseze polca?

Iată un citat dintr-o lucrare de studiu a lui N.M. Schulz despre Niederungen a Hertei Müller: „Poveștile individuale nu au o intriga în sensul tradițional. Poveștile sunt de obicei spuse din perspectiva unui străin.”

În altele, modul de viață al șvabilor bănățeni este atât de exagerat pe baza unui exemplu probabil unic în Banat, încât de fapt toate birourile, asociațiile și instituțiile germane au la bază șvabii bănățeni în timpul răscumpărării lor (1982+/-10 ani) și a reinstalării lor - ar fi trebuit priviți ca următorii „făptuitori periculoși”: biroul de asistență socială pentru tineret pentru bătaia copiilor, organizațiile de femei pentru discriminarea și umilirea femeilor, organizațiile de protecție a animalelor pentru cruzimea împotriva animalelor (de exemplu, a lovit câinele cu piciorul până a murit, a tăiat piciorul vițelului pentru a putea fi sacrificat), echipa de droguri (pentru că bunicile cu glugă coapeau prăjituri cu mac) și bănățeni care consumau ca droguri bălegar de corb, poliția din cauza bărbaților violenți și bețivi și a corupției. Cei din 1968 au venit probabil din cauza „împacării cu trecutul nazist”. Naziștii și-au luat „muștarul” în România - vezi exproprieri, deportări, colectivizări, supravegheri, etc. Totul este completat cu consangvinizare, înșelăciune și curățenie excesivă și economie.

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Banater Schwaben in München 1984
über diese „Niederungen“?

Banater Post Dezember 1984:

Eine Apotheose des Hässlichen und

Abstoßenden

[...]

Hauptthema von H. Müllers Erzählungen sind die Banater Schwaben und das schwäbische Dorf. Sie werden literarisch dargestellt beziehungsweise entstellt, sie werden literarisch gestaltet beziehungsweise verunstaltet. Dabei ist ihr jedes Mittel recht, kein Ausdrucksmittel zu vulgär. Sie verunglimpft ihre Landsleute, ihre Sippe, ihre nächsten Angehörigen. Sie schwelgt in der Darstellung des Hässlichen, des Abstoßenden, des Widerlichen und des Ekelerregenden - des Ekels schlechthin. [...]

Der Erzählung "Meine Familie" (S. 15) ist zu entnehmen: " [...] Mein Großvater hat den Hodenbruch. Mein Vater hat noch ein anderes Kind mit einer anderen Frau - die Leute sagen, dass ich von einem anderen Mann bin - Die anderen Leute sagen, dass meine Mutter von einem anderen Mann ist und dass mein Onkel von einem anderen Mann ist, aber nicht von demselben anderen Mann, sondern von einem anderen[...] Mein Urgroßvater fuhr jahraus, jahrein jeden Samstag in eine kleine Stadt [...] Die Leute sagen, dass er sich in dieser kleinen Stadt mit einer anderen Frau abgab [...] Man sah ihn nie mit dieser anderen Frau, aber sie konnte, so sagen die Leute, nichts anderes als eine Badhure sein, weil mein Großvater sich nie in der Öffentlichkeit mit ihr zeigte." [...]

Ich konnte die etwa 600 Seiten Securitate-Akte von Herta Müller auch bearbeiten, bzw. entziffern, eintippen und übersetzen, wobei ich leider zu einem anderen Schluss, als die jetzige Autorin, gekommen bin. Ich habe 1970 die Mathematik-Mechanik-Fakultät der Uni Temeswar absolviert und bin durchaus in der Lage, Fiktionen und Realitäten aus jener Zeit auseinanderzuhalten. Mit mir sind mehrere sogenannte Banater Schwaben, die in der BRD als Unmenschen angesehen wurden, weil Herta Müller das so will und weil sie es vorab auch so

Și ce a scris Uniunea Șvabilor Bănățeni la München în 1984 despre aceste „Înjosituri” („Niederungen“)?

Banater Post, Decembrie 1984:

O apoteoză a urâtului și a respingătorului

[...]

Subiectul principal al poveștilor lui H. Müller sunt șvabii bănățeni și satul șvab. Ele sunt reprezentate sau distorsionate în termeni literari, sunt proiectate sau deformate în termeni literari. Orice mijloc de exprimare este acceptabil pentru ea, niciun mijloc de exprimare nu este prea vulgar. Își denigrează compatrioții, clanul, rudele cele mai apropiate. Ea se delectează cu descrierea urâtului, respingător, dezgustător și respingător - dezgustul prin excelență. [...] Povestea „Familia mea” (p. 15) spune: „ [...] Bunicul meu are un testicul rupt. Tatăl meu mai are un copil cu o altă femeie - oamenii spun că sunt de la alt bărbat - Ceilalți spun că mama mea este de la alt bărbat și că unchiul meu este de la alt bărbat, dar nu de același bărbat, ci de la altul [...] Străbunicul meu s-a dus într-un oraș mic în fiecare sâmbătă [...] Nu a fost văzut niciodată cu această altă femeie, dar ea nu putea fi altceva decât o curvă, spun oamenii, pentru că bunicul meu nu a apărut niciodată cu ea în public”. [...]

De asemenea, am putut edita, descifra, tastata și să traduc fișierul de Securitate de 600 de pagini al Hertei Müller, deși, din păcate, am ajuns la o altă concluzie decât autorul actual. Am absolvit Facultatea de Matematică și Mecanică a Universității din Timișoara în 1970 și sunt destul de capabil să fac deosebire între ficțiune și realitatea de atunci. Alături de mine sunt câțiva, așa-ziși șvabi bănățeni, care au fost priviți ca inumani în Republica Federală Germania pentru că așa a vrut-o Herta Müller și pentru că așa a răspândit-o dinainte, iar

verbreitete und die „intelligenten, intellektuellen“, deutschen Journalisten gehen stur mit dieser Meinung in den Medien um und sind nicht bereit etwas, was zig Mal gelogen wurde, zu korrigieren.

Die medialen deutschen Journalisten-Lügen, die bei fast jeder Veröffentlichung „gleichgeschaltet“ unter die Leser gebracht worden sind:

Sie hat 1982 auf ihr Erstlingswerk „Niederungen“ vier Jahre warten müssen, es war stark zensiert und 1984 kam es im „Rot-Buch-Verlag“ in Westberlin komplett und unzensiert heraus.

Diese Aussage von ihr ist falsch. Man kann in der „Neuen Literatur“ (Bukarest) der Jahre 1979, 1980, 1981 und 1982 genau nachlesen, dass sie dort viele Texte, die später (März 1982) beim Kriterion-Verlag in Bukarest erschienen sind, veröffentlicht hatte. In der Rot-Buch-Verlag-Version von 1984 wurden ganze vier Kapitel, die 1982 im Kriterion-Verlag in Bukarest erschienen waren, weggelassen. Wer hat besser zensiert? Der Kriterion-Verlag oder die Rotgardisten vom Rotbuch-Verlag? In der Akte kann man nachlesen, dass die Zensur beim Kriterion-Verlag darin bestand, dass man ihr einen pornographischen Text, den sie unbedingt veröffentlichen wollte, verweigert hatte.

In der Akte kann man nachlesen, dass sie zwischen September 1984 und März 1985 vier Mal nach Deutschland durfte, um ihr Schmutzwerk über die Banater Schwaben (die 10-20 Jahre auf die Antwort auf einen Ausreise- oder Besuchsantrag warten mussten), dem westdeutschen Leser schmackhaft zu machen, wobei dem Redakteur des Rot-Buch-Verlages eine wichtige Aufgabe zukam, die Werbung dafür zu machen. Der Securitate war auch bekannt, dass die Werbung für die „Niederungen“ auch nur vom linken Gesindel in der BRD veranlasst wurde (durch den Redakteur vom Rot-Buch-Verlag hatte die BRD einen besseren Kommunisten als es sich

jurnaliștii germani „inteligenti, intelectuali“ se încapățânează cu această opinie în mass-media și nu sunt pregătiți să corecteze ceva, despre ce au fost mințit de nenumărate ori.

Minciunile jurnaliștilor germani în mass-media, care au fost aduse „la rând” cititorilor cu aproape fiecare publicație:

A trebuit să aștepte patru ani pentru lucrarea ei de debut „Niederungen” în 1982; a fost puternic cenzurată și în 1984 a fost publicată complet și necenzurat de „Rot-Buch-Verlag” (Editura Cartea Roșie) din Berlinul de Vest. Această afirmație a ei este greșită. Se poate citi în „Neue Literatur” (București) a anilor 1979, 1980, 1981 și 1982 că a publicat acolo numeroase texte care au fost publicate ulterior (martie 1982) la editura Kriterion din București. În versiunea „Rot-Buch-Verlag” din 1984 au fost omise patru capitole care au fost publicate în 1982 de Editura Kriterion din București. Cine a cenzurat mai bine? Editura Kriterion sau Gărzile Roșii din „Rot-Buch-Verlag”? În dosar puteți citi că cenzura de la Editura Kriterion a constat în a-i refuza un text pornografic pe care Herta Müller și-a dorit cu adevărat să-l publice.

În dosar se poate citi că i s-a permis să meargă în Germania de patru ori între septembrie 1984 și martie 1985 pentru a-și face reclamă despre opera murdară cu șvabii bănățeni (care au trebuit să aștepte 10-20 de ani pentru un răspuns la o cerere de plecare sau de vizita), plăcută cititorilor vest-germani, redactorul revistei Rot-Buch-Verlag (Redacția Cartea Roșie) având o sarcină importantă de promovare. De asemenea, Securitatea era conștientă de faptul că reclamele pentru „Înjosituri” a fost inițiată doar de turma de stânga din Republica Federală Germania (prin redactorul Rot-Buch-Verlag, Republica Federală Germania avea un comunist mai bun decât și-ar fi dorit Ceaușescu vreodată

Ceausescu je hätte wünschen können – und das freiwillig). Die Preise brachten aber auch die Devisen, die ein rumänischer Staatsbürger damals nicht besitzen durfte. Übrigens kann man in der Akte nachlesen, dass die Erlaubnis zum Drucken der „Niederungen“ beim Rot-Buch-Verlag vom Rumänischen Schriftsteller-Verband genehmigt wurde.

In der Akte kann man auch nachlesen, dass die ersten Bürger, die sich bei der Securitate beklagten, Banater Schwaben waren, die sich wegen der Verunglimpfungen in den „Niederungen“ bei der Securitate beklagt hatten. Daraufhin hat die Securitate im März 1983 einen DUI (Dosar de Urmărire Informativă) „Cristina“ genannt, angelegt und nicht viel früher, wie Herta Müller es gern gewünscht hätte. Eine solche Akte wurde schon viel früher für einzelne und für alle anderen deutschen Schriftsteller zusammen, die tatsächlich etwas gegen das Regime geschrieben haben, angelegt: Deutsche Faschistische Elemente. Mit „Urmărire informativă“ meinte die Securitate aber nur „Beobachtung zwecks Information“, was Herta Müller dann in Westdeutschland als „Verfolgung“ herausbrüllte, was von den Medien ohne mit der Wimper zu zucken, übernommen wurde. In der Akte geht es nur um ihre in Rumänien verfassten Werke: „Niederungen“, „Drückender Tango“ und „Der Mensch ist ein großer Fasan auf der Welt“, in welchen Herta Müller nur über ihre Landsleute „literarisch“ herfällt und sie hasserfüllt „darstellt“.

Was Informanten angeht, muss man noch Folgendes erwähnen: Diese Informanten hatten für gewöhnlich auch die Möglichkeiten Auslandsreisen zu unternehmen, beispielsweise als Belohnung für ihre Dienste, wobei sie bei der Rückkehr nach Rumänien oft auch Informationen über ehemalige rumänische Staatsbürger aus dem Ausland für die Securitate mitbrachten.

Herta Müller und ihr damaliger zweiter Ex (der erste Ex wurde hier verschwiegen, weil es zur

– und de bunăvoie). Dar prețurile aduceau și valuta pe care un cetățean român nu avea voie să o dețină la acea vreme. Apropo, puteți citi în dosar că permisiunea de tipărire a „Înjosituri“ la Editura Cartea Roșie a fost aprobată de Asociația Scriitorilor din România.

.
. .

Mai puteți citi în dosar că primii cetățeni care s-au plâns la Securitate au fost șvabi bănățeni care s-au plâns la Securitate de calomniile din „Înjosituri“. Securitatea a înființat apoi un DUI (Dosar de Urmărire Informativă) numit „Cristina“ în martie 1983 și nu cu mult mai devreme, așa cum și-ar fi dorit Herta Müller. Un astfel de dosar a fost creat mult mai devreme pentru indivizi și pentru toți ceilalți scriitori germani care au scris de fapt ceva împotriva regimului: elemente fasciste germane (elemente ostile statului Român, cu texte interpretative și tendențioase). Prin „Urmărire informativă“ Securitatea însemna doar „observare în scop de informare“, pe care Herta Müller a strigat-o apoi în Germania de Vest drept „persecuție“, care a fost adoptată de mass-media fără să bată la ochi. Dosarul este doar despre lucrările ei scrise în România: „Niederungen“, „Tango apăsător“ și „Omul este un mare fazan pe lume“, în care Herta Müller își atacă doar „proprii“ conaționali și îi „portrețează“ cu ură.

În ceea ce îi privește pe informatori, trebuie menționat următoarele: Acești informatori aveau, de obicei, posibilitatea de a călători în străinătate, de exemplu ca recompensă pentru serviciile lor, iar la întoarcerea în România aduceau adesea cu ei informații despre foști cetățeni români din străinătate pentru Securitate.

.
. .
. .
. .

Herta Müller și al doilea soț al ei la acea vreme (primul soț fost a fost ținut secret aici pentru că

Trennung kam, nachdem sie die Ausreisepapiere erhalten sollten und sie nicht mehr nach Deutschland aussiedeln wollte (also bei ihren Peinigern und Verfolgern bleiben wollte) wollten angeblich nie nach Deutschland umsiedeln. Herta Müller arbeitete 1979 bis 1985 bei einer Firma (Technometall Temeswar), in einem Kindergarten, in einer Grundschule, in einem Gymnasium und in einer Allgemeinschule (was man genau in der Akte nachlesen kann). Sie musste sich jährlich um einen Schuldienst beim Propagandachef der Kommunistischen Partei des Kreises Timiş (Eugen Florescu) kümmern, weil sie ihre Zuweisung an eine Allgemeinschule in der Moldau verweigert hatte. Sie hat im Westen verkündet, dass sie wegen der Verweigerung der Mitarbeit mit der Securitate mehrmals gekündigt wurde. In der Akte ist nachzulesen, dass sie SELBST ZWEI MAL gekündigt hatte, einmal im Kindergarten und einmal in der Allgemeinschule.

Was die Verweigerung der Mitarbeit mit der Securitate angeht, kann man in der Akte auch Folgendes nachlesen:

Seite 46 aus "Cristina und ihre Attrappe" "CRISTINA" wird periodisch vom Oberstleutnant P. NICOLAE aus dem Bereich des I/A Dienstes für positive Beeinflussung kontaktiert.

Mein Kommentar: „von wegen Verhöre... und Publikationsverbot nach 82/84“?

„Die dritte Direktion gibt uns durch die Mitteilung Nr... vom 17.06.1985 bekannt, dass die benannte "Cristina" in Verbindung mit einem Diplomaten der Botschaft der B.R. Deutschland aus Bukarest steht, welcher ihr den Diplomatischen Kurier zwecks Übermittlung von Daten in die B.R. Deutschland zur Verfügung stellt, welche vom Securitate-Offizier, mit welchem sie Kontakt hat, verlangt werden.“

Nachdem Herta Müller 1984 ihren Aspekte-Literaturpreis (ZDF Deutschland) abgeholt hatte, wurden ihr keine Ausreisearträge mehr genehmigt. Die Securitate erachtete damals,

s-au despărțit după ce au primit actele de ieşire definitivă și ea nu mai dorea să plece în Germania (adică dorea să rămână cu chinitorii și persecutorii ei în România) se presupune că nu au vrut niciodată să se mute în Germania. Din 1979 până în 1985, Herta Müller a lucrat la o firmă (Technometall Temeswar), la o grădiniță, la o școală primară, la un liceu și la o școală generală (despre care poți citi în detaliu în dosar). În fiecare an trebuia să facă munca de suplinitoare la școală și să facă o cerere la șeful de propagandă al Partidului Comunist din Județul Timiș (Eugen Florescu) pentru că a refuzat să accepte repartizarea la o școală generală din Moldova. Ea a anunțat în Occident că a fost concediată fără aviz de mai multe ori pentru că a refuzat să coopereze cu Securitatea. In dosar puteti citi că a DEMISIONAT la serviciu de DOUA ORI, o data la gradiniță și o dată la școala generală.

.
. .

În ceea ce privește refuzul de a coopera cu Securitatea, în dosar se mai pot citi următoarele:

Pagina 46 din „Cristina și manechinul ei” "CRISTINA" este contactată periodic de Lt.col. P. NICOLAE, din cadrul Serv. I/A pentru influențare pozitivă.

Comentariul meu: „din cauza interogatoriilor... și interzicerii publicării după 82/84”?

"Directia a III-a, prin ordinul nr ...17.06.1985 ne comunică că numita „CRISTINA” se află în legatură cu un diplomat de la Ambasada R.F. Germaniei din București care i-a pus la dispoziție curierul diplomatic pentru a transmite în R.F. Germania datele ce i se solicită de către ofițerul de securitate cu care se află în contact.“

.
. .

După ce Herta Müller și-a luat Premiul Literar la televiziunea ZDF Germany în 1984, cererile ei de a părăsi țara nu au mai fost aprobate. La vremea respectivă Securitatea considera că de

dass sie eigentlich auch gegen rumänische Staatsbürger in den „Niederungen“ negativ daher schrieb und untersagte weitere Westreisen. Nun kam die Aussage mit dem Publikationsverbot. Richtig ist, dass sie nach Oktober 1985, nachdem sie und Richard Wagner die Ausreiseanträge gestellt hatten, keine Veröffentlichungen mehr tätigen konnten, aber bis dahin lief alles normal. In Publikationen der deutschsprachigen Zeitschrift des Rumänischen Schriftstellerverbandes „Neue Literatur“ (August 1985) kann man nachlesen, dass Herta Müller und ihr damaliger Gatte, Mitglied der Kommunistischen Partei Rumäniens, nach 1982 MÜNTER WEITER PUBLIZIERT haben und dass während des angeblichen Publikationsverbotes! Im August 1985 haben Herta Müller und Richard Wagner 30% der Ausgabe dieser Zeitschrift mit Beschlag belegt. Herta Müller hat sogar noch im November 1989 ein Loblied auf die Ceaușescu in der „Neuen Literatur“ (November 1989) veröffentlicht (da war sie schon zwei ein Halb Jahre Bundesbürgerin). „In unseren Häusern wohnen unser Vater und unsere Mutter. Sie sind unsere Eltern. Jedes Kind hat seine Eltern. So wie unser Vater in unserem Haus, in dem wir wohnen, der Vater ist, ist Genosse Nicolae Ceaușescu der Vater unseres Landes. Und so wie unsere Mutter im Haus, in dem wir wohnen, unsere Mutter ist, ist Genossin Elena Ceaușescu die Mutter unseres Landes. Genosse Nicolae Ceaușescu ist der Vater aller Kinder. Und Genossin Elena Ceaușescu ist die Mutter aller Kinder. Alle Kinder lieben den Genossen und die Genossin, weil sie ihre Eltern sind.“

Herta Müller ist in 40 Jahren immer wieder, auch mit der Unterstützung der linken bundesdeutschen Medien als Trittbrettfahrerin aufgetreten. Ich habe darüber ein Buch geschrieben, indem ich mediale Falschmeldungen und Infos aus der „Neuen Literatur“ (die ich von 1979 bis 1989 alle durchgesehen habe) miteinander verknüpft habe. Auf der Internetseite <https://www.balzerfranz.de/lieschen-m.htm> gibt es eine Zusammenfassung. Nach dem Studium der Akte kann man noch eine

fapt scrie negativ împotriva cetățenilor români din „Niederungen“ și a interzis călătoriile ulterioare în Occident. Acum a venit declarația cu interdicția publicării. Este adevărat că nu au mai putut să facă nicio publicație după octombrie 1985, după ce ea și Richard Wagner și-au depus cererile de plecare din țară, dar până atunci totul a decurs normal. În publicațiile revistei de limbă germană a Asociației Scriitorilor din România „Neue Literatur“ (august 1985) se poate citi că Herta Müller și soțul ei la acea vreme, membru al Partidului Comunist Român, AU CONTINUAT PUBLICAREA după 1982 și că în timpul presupusei interdicții de publicare. În august 1985 Herta Müller și Richard Wagner au preluat 30% din numărul acestei reviste. Herta Müller a publicat chiar în noiembrie 1989, în „Neue Literatur“ (noiembrie 1989) un inamuri către soții Ceaușescu (era deja cetățeană germană de doi ani și jumătate). „În casele noastre trăiesc tatăl nostru și mama noastră. Ei sunt părinții noștri. Fiecare copil are părinții lui. Așa cum tatăl nostru este tatăl în casa noastră în care trăim, tovarășul Nicolae Ceaușescu este tatăl țării noastre. Și așa cum mama noastră este mama noastră în casa în care trăim, tovarășa Elena Ceaușescu este mama țării noastre. Tovarășul Nicolae Ceaușescu este tatăl tuturor copiilor, Elena Ceaușescu este mama tuturor copiilor. Toți copii îl iubesc pe tovarășul și pe tovarășa pentru că sunt părinții lor.”

.
. .
. .
. .
Herta Müller a apărut în mod repetat ca „free rider” în ultimii 40 de ani, chiar și cu sprijinul presei germane de stânga. Am scris o carte despre ea legând farse media și informații din „Neue Literatur” („Literatura Nouă” - pe toate le-am cercetat din 1979 până în 1989). Există un rezumat pe site-ul <https://www.balzerfranz.de/lieschen-m.htm>. După ce ați studiat DUI „Cristina”, puteți adăuga un nou „free rider”. Alți scriitori germani bănățeni au primit amenințări cu moartea după ce au părăsit țara, cu excepția lui

Trittbrettfahrt hinzufügen. Morddrohungen nach ihrer Ausreise haben andere banatdeutsche Schriftsteller erhalten und nicht auch Herta Müller. Das hat sie sich nach ihrer Umsiedlung in die BRD auch angeeignet. Und Briefe hat sie nicht nur von der Securitate, sondern auch von Banater Landsleuten erhalten, die fast ausnahmslos alle etwas gegen ihre Verunglimpfungen aus ihren „Niederungen“ hatten.

Und der Nobelpreis?

Manche meiner Landsleute sind stolz, dass „wir Nobelpreis sind“. Ich aber nicht. Ich weiß, dass Herta Müller, Oskar Pastior und Ernest Wichner in den Donbass gefahren sind, um die Anlagen zu inspizieren, in welchen Oskar Pastior deportiert war. Oskar Pastior hat erzählt und Herta Müller hat ganze „große“ Hefte (Kladden laut Wichner) vollgeschrieben und sie nach seinem Tode veröffentlicht. Alle Belobigungen, was poetische und literarische Fähigkeiten angeht, gehören so zu Oskar Pastior.

Wie Herta Müller mit Hasstiraden die eigenen Landsleute in den westdeutschen Medien beschimpfte, können Sie hier erfahren:

Interview: Herta Müller im „Spiegel“

„SPIEGEL: Frau Müller, vor allem Ihr erstes Buch ‚Niederungen‘ zeigt, dass Sie nicht nur unter der staatlichen Repression, sondern vielleicht noch unmittelbarer unter der engstirnigen, beschränkten, oft reaktionären Mentalität der deutschen Minderheit gelitten haben. Waren Sie in einem doppelten Sinn heimatlos?“

MÜLLER: „Ja, genau diese muffige spießige Provinzialität hat mir den Hass eingegeben, mit dem ich die ‚Niederungen‘ schreiben konnte.“

Ausdrücke wie:

- mit Innbrunst halten sie (Banater Schwaben) ihre rigorosen Familiengesetze;
- schöne Eintracht der schwäbischen Schutz- und Trutzgemeinschaft;
- HM hat in ihren Erzählungen die dörfliche Idylle gründlich auf den Kopf gestellt;
- Faschisten, Nazis, Chauvinisten, Tierquäler, (Banat - die Hölle auf Erden, Banat - die Mördergrube), usw;

Herta Müller. Ea a aflat acest lucru și după ce s-a mutat în Republica Federală Germania. Și a primit scrisori nu numai de la Securitate, ci și de la compatrioții ei bănățeni, toți, aproape fără excepție, aveau ceva împotriva calomniilor ei din „Niederungen“.

.
. .
. .
. .

Și Premiul Nobel?

Unii dintre compatrioții mei sunt mândri că „suntem câștigători ai Premiului Nobel“. Dar eu nu. Știu că Herta Müller, Oskar Pastior și Ernest Wichner au mers în Donbass pentru a inspecta unitățile unde a fost deportat Oskar Pastior. Oskar Pastior a povestit povestea lui, iar Herta Müller a umplut caiete „mari“ întregi („Kladde“ după Wichner) și le-a publicat după moartea sa. Toate laudele referitoare la abilitățile poetice și literare aparțin NUMAI lui Oskar Pastior.

.
.

Puteți afla cum Herta Müller și-a insultat propriii compatrioți cu tirade de ură în mass-media vest-germană aici:

Interviu: Herta Müller în „Spiegel“

„SPIEGEL: Doamnă Müller, în special prima dumneavoastră carte ‚Niederungen‘ arată că ați suferit nu numai din cauza represiunii statului, ci poate chiar mai direct din cauza mentalității înguste, limitate, adesea reacționare a minorității germane. Ați fost fără patrie în sens dublu?

MÜLLER: „Da, tocmai acest provincialism înfundat și reacționar mi-a dat ura cu care am putut să scriu ‚Niederungen‘“.

Expresii precum:

- Ei (șvabii bănățeni) își respectă cu fervoare legile riguroase ale familiei;
- frumoasa unitate a comunitatii protectoare si defensive svabe;
- HM a dat cu totul peste cap idila satului în poveștile ei;
- Fasciști, naziști, șovini, abuzatori de animale (Banat - iad pe pământ, Banat - vizuina criminalilor),etc;

wurden von ihr in diversen Medienveranstaltungen, ohne dass einer der Moderatoren etwas dagegen unternommen hätte, gemacht.

Kommentare von Adrian Majuru:

"Die Dissidenten", die ihre eigene Geschichte verfälschen (Herta Müller und Daniela Crăsnaru). Vom Zentralkomitee des VdKJ zum Nobelpreis und PNL. Mentoren und ?Mahner? (wie der Türke, so seine Pistole) von Adrian Majuru. [...]

Die eingebildeten Dissidenten gehen bei uns ähnlich vor. Ich habe des Weiteren in meinen Recherchen zwei schwere (flagrante) Fälle der Änderungen der Vergangenheit angetroffen: Herta Müller und Daniela Crăsnaru. Die eine wurde mit dem Nobelpreis geehrt, und die andere als Abgeordnete des PNL und bis vor kurzem Redakteurin bei „Adevarul“. („Die Wahrheit“). Und beide bieten Moral-Unterricht an. [...]

Das Debütwerk „Niederungen“, in der Übersetzung von damals „Depressionen“ (und nicht „Niedere Gebiete“ wie es in der heutigen Biografie der Autorin erscheint), war vom Verband der Kommunistischen Jugend (UTC) in der Sparte „Werke der mitwohnenden Nationalitäten“ prämiert worden. [...]

Was bedeutete ein VdKJ-Preis? Er bedeutete eine sichere Promotion für die Zukunft. Wenn sie den Preis im 1983 bekam, wundert es mich nicht, dass das Buch ein Jahr später in Deutschland veröffentlicht wurde. Wer nahm bei der Preisverleihung teil? Bei dieser Festlichkeit nahmen teil: „Mitglieder des Zentralkomitees der RKP (Rumänischen Kommunistischen Partei), Vertreter des (National)Rates der Kultur und Sozialistischen Erziehung, Mitglieder des Schriftsteller-Verbandes, Komponisten-Verbandes und Musiker, Aktive des VdKJ“, aber auch ein „zahlreiches Publikum“.

Welche Bedeutung die VdKJ-Preise hatten und welches die Auswahlkriterien dafür waren? Die preisgekrönten Werke mussten den Willen der jungen Künstler zum Ausdruck bringen, ihren Beitrag zur Bereicherung der Kunst und Kultur unserer sozialistischen Gesellschaft mit Kunstwerken zu leisten, die, die Arbeit, das

au fost făcute de ea în diverse evenimente mediale fără ca vreunul dintre moderatori să facă nimic în acest sens.

.

.

Comentariile lui Adrian Majuru:

„Dizidenții” care își falsifică propria istorie (Herta Müller și Daniela Crăsnaru). De la Comitetul Central al UTC la Nobel și PNL. Mentori și „memento-uri” (ca turcul, ca pistolul lui) de Adrian Majuru. [...]

Dizidenții imaginari iau măsuri similare cu noi. În cercetarea mea am întâlnit și două cazuri grave (flagrante) de schimbări din trecut: Herta Müller și Daniela Crăsnaru. Una a fost onorată cu Premiul Nobel, iar cealaltă ca deputată al PNL și, până de curând, redactoare la „Adevărul”. („Adevărul”). Și ambele oferă lecții de morală. [...]

.

.

Lucrarea de debut „Niederungen”, tradusă ca „Depresiuni” (și nu „Zone inferioară”, așa cum apare în biografia de astăzi a autoarei), a fost premiată de Uniunea Tineretului Comunist (UTC) la categoria „Opere ale naționalităților conlocuitoare”. [...] Ce a însemnat un premiu UTC? A însemnat o promovare sigură pentru viitor. Dacă a câștigat premiul în 1983, nu sunt surprins că cartea a fost publicată în Germania un an mai târziu. Cine a participat la ceremonia de premiere? La această sărbătoare au participat: „Membri ai Comitetului Central al PCR (Partidul Comunist Român), reprezentanți ai Consiliului (Național) al Culturii și Învățământului Socialist, membri ai Asociației Scriitorilor, Asociației Compozitorilor și muzicieni, membri activi ai UTC”, dar și un „public numeros”.

Ce semnificație au avut premiile UTC și care au fost criteriile de selecție? Lucrările premiate au trebuit să exprime voința tinerilor artiști de a contribui la îmbogățirea artei și culturii societății noastre socialiste cu opere de artă care reflectă opera, viața și realizările remarcabile ale poporului român și care sunt impregnate cu un profund spirit patriotic, revoluționar, cu înalte idealuri ale

Leben und die bemerkenswerten Errungenschaften des rumänischen Volkes widerspiegeln und die von einem tiefen patriotischen, revolutionären Geist, von den hohen Idealen des sozialistischen Humanismus durchdrungen sind, die im Bewusstsein der Jugend das Pflichtgefühl wecken sollen, alles für die unbeirrbar Umsetzung (Verwirklichung?) des Programms der Partei, der Anweisungen und Ansichten des Genossen Nicolae Ceaușescu, Generalsekretär der RKP, Präsident der SRR, zu tun. („Viața Studențească“, 28. Jahrgang, Nr. 42, 17. Oktober 1984, S.3)

Das konnte man so in „Niederungen“ NICHT nachlesen.

Carl Gibson, ein ehemals von der rumänischen Diktatur eingekerkelter Banater Schwabe, hat Ungereimtheiten in Hertas Lebenswerk in der Wochenzeitschrift „Die Zeit“ entdeckt und sie aufgefordert, einige Fragen zu beantworten. Daraufhin wurde Carl Gibson beim Kommentarportal gesperrt – also drängt sich mir die Frage auf, ob ein ehemaliger realer Dissident der kommunistischen Diktatur im freien, demokratischen Deutschland seine Meinung nicht äußern darf? Haben wir hier in der BRD bessere Kommunisten erzogen, als es Ceaușescu je machen konnte? Nachdem der westdeutsche Leser in der „Zeit“ folgende Zeilen lesen konnte (Herta Müller wurde von zwei Securisten am Bahnhof Poiana Brașov zwischen die Gleise gestoßen und sie hat denen gegenüber gesagt „ohne Haftbefehl gehe ich nicht mit“), hat Carl Gibson mehrere Bücher über des Tun, Lassen und der verlogenen Vita von Herta Müller geschrieben:
Ohne Haftbefehl gehe ich nicht mit
Die Zeit der Chamäleons
Plagiat als Methode
Vom Logos zum Mythos
Herta Müller im Labyrinth der Lügen
Werte, Heimat und Kultur der Banater Schwaben in den Zerrbildern Herta Müllers.

Abschließend kann man sagen/schreiben: Herta Müller hat die deutsche Öffentlichkeit mehrere

umanismului socialist, menite să trezească în mintea tuturor simțului putinței a programului partidului, a indicațiilor și punctelor de vedere ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al PCR, președintele SRR. („Viața Studențească“, Vol. 28, Nr. 42, 17 octombrie 1984, p.3)

Așa ceva NU ați putut citi în „Niederungen“.

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Carl Gibson, un șvab bănățean fost închis de dictatura română, a descoperit neconcordanțe în opera vieții Hertei în săptămânalul „Die Zeit” și a rugat-o să răspundă la câteva întrebări. Drept urmare, Carl Gibson a fost blocat de pe portalul de comentarii – deci întrebarea care îmi vine în minte este dacă un fost disident real al dictaturii comuniste din Germania liberă, democratică, nu are voie să-și exprime părerea? Am crescut noi comuniști mai buni aici, în Republica Federală Germania decât a putut să o facă vreodată Ceaușescu? După ce cititorul vest-german a putut citi următoarele rânduri în „Die Zeit” (Herta Müller a fost împinsă între șine de doi securiști la „gara CFR Poiana Brașov” și le-a spus „Nu voi merge cu voi dacă nu aveți mandat de arestare”), Carl Gibson a scris câteva cărți despre acțiunile, omisiunile și minciunile lui Herta Müller:

Nu voi merge cu voi fără mandat

Epoca cameleonilor

Plagiatul ca metodă

De la logo la mit

Herta Müller în labirintul minciunilor

Valorile, patria și cultura șvabilor bănățeni în imaginile distorsionate ale Hertei Müller.

.
. .

În concluzie, se poate spune/scrie: Herta Müller a mințit publicul german despre vita ei timp de câteva decenii, nu a fost niciodată întemnițată,

Jahrzehnte, was ihre Vita angeht, belogen, sie war nie eingesperrt, war nie verfolgt, war eher eine Privilegierte der Ceaușescu-Diktatur mit mehreren Westreisen, hatte nie Publikationsverbot (durfte oft auf Seite drei der „Neuen Literatur“, die gewöhnlich für den Obergenossen reserviert war, veröffentlichen), war keine Dissidentin und kam 1987 nicht ins Exil nach Deutschland.

Sie schrieb während ihrer Rumänienzeit nie etwas gegen die kommunistische Diktatur (das geschah erst nach 1987, als sie sich im scheinbar sicheren Ausland in West-Berlin befand) – hier (in Rumänien) schrieb sie nur voller Hass gegen ihre eigenen Landsleute, die in den Jahren 1967 bis 1989 die Freiheit in der BRD suchten (und von den deutschen Regierungen freigekauft wurden), welche sie auf diese Art und Weise schlechtredete, genauso wie es die damalige rumänische, kommunistische Regierung auch tat. Meinungen von Banater Schwaben „dürfen“ in Westdeutschland weder in der Banater Post noch sonst wo veröffentlicht werden.

.
.

Vielen Dank für die Aufmerksamkeit.

Mit freundlichen Grüßen

Franz Balzer

Orchideenstr. 3

76437 Rastatt

Mail: ba-fra@gmx.net

Sit: <https://balzerfranz.de>

.
.

PS.:

Warum wurde Herta Müller beobachtet und abgehört?

Jeder in Rumänien wusste in jener Zeit, dass die Securitate beobachtet und abhört (hauptsächlich in Hotels), nur Herta Müller offensichtlich nicht. Sie ging bei der Botschaft der BRD in Bukarest ein und aus, sie besuchte das Goethe-Institut in Bukarest mehrere Male, empfing zu Hause in Temeswar Besuche von Mitgliedern beider Institutionen der BRD (man lernte aber schon in der Schule, dass jeder Ausländer als „Feind“ zu betrachten sei – das wusste Herta wohl auch nicht mehr) und sie fuhr mit der Sekretärin des Militärattachés der

nu a fost persecutată, a fost mai mult un membru privilegiat al dictaturii Ceaușescu cu mai multe călătorii în Occident, nu i s-a interzis niciodată publicarea (deseori i s-a permis să publice pe pagina a treia a „Neue Literatur“, care de obicei era rezervată pentru tovarășul suprem), care de obicei nu era dirade. Nu a fost disidentă în România, și nu a plecat în exil în Germania în 1987.

Nu a scris niciodată nimic împotriva dictaturii comuniste în România (ceea ce s-a întâmplat abia după 1987, când se afla în țara aparent sigură din Berlinul de Vest) - aici (în România) a scris doar plină de ură împotriva propriilor compatrioți care au căutat libertatea în Republica Federală Germania în anii 1967-1989 (și au fost cumpărați apoi de către guvernul german), așa cum a făcut-o și guvernul comunist.

Opiniile șvabilor bănățeni nu „pot” fi publicate în Germania de Vest în Banater Post sau oriunde altundeva.

.
.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Salutări

Franz Balzer

Orchideenstr. 3

76437 Rastatt

E-mail: <mailto:ba-fra@gmx.net>

Site: <https://balzerfranz.de>

.
.

P.S.:

De ce Herta Müller a fost observată și interceptată?

Pe atunci, toată lumea din România știa că Securitatea observă și interceptează (mai ales în hoteluri), cu excepția, se pare, a Hertei Müller. A fost musafiră de repetate ori la ambasada RFG la București, a vizitat de mai multe ori Institutul Cultural din RFG din București, iar acasă, la Timișoara, a primit vizite de la membrii ambelor instituții ale RFG (deși la școală se învăța deja că fiecare străin trebuie privit ca un „dușman” – probabil că Herta nu-și amintea nici de această problemă) și în sfârșit a călătorit cu secretara atașatului militar al RFG

BRD im Diplomaten-PKW mit CD-Kennzeichen
600 km von Bukarest bis Suceava (im Nord-
Osten Rumäniens). Ich wundere mich nicht,
dass sie beobachtet und abgehört wurde.

.
Zum Schluss etwas vom literarischen Duett –
Masson-Rosenow über die Sprachakrobatin:
Zur „Niederungen“-Belobigung: „Hier wird
Bockmist als Feingebäck verkauft“.

.
Ihr Werk „Niederungen“ ist eine rassistische,
die Banater Schwaben volksverhetzende
„PROSA“ – was für alle Lobliedschreiber
ebenfalls gelten soll.

Ich empfehle Ihnen auf meiner Seite
<https://balzerfranz.de> folgende PDF-Dateien:
2, 8, 28, [32](#), [40](#), [42](#), 43, 47, [54](#), [55](#).

într-o mașină diplomatică cu plăcuțe de
înmatriculare de CD de la București pînă la
Suceava (600 km în nord-estul României). Nu
sunt surprins că ea fost urmărită și interceptată.

.
În fine, ceva din duetul literar – Masson-
Rosenow despre acrobata lingvistică în ceea ce
privește laudațiile despre „Niederungen”: „Aici,
bălegarul se vinde ca produs fin de patiserie”.

.
Lucrarea ei „Niederungen” este o „PROZĂ”
rassistă care incită la ură împotriva șvabilor
bănățeni – care ar trebui să se aplice și tuturor
elogiștilor.

.
Recomand următoarele fișiere PDF pe site-ul
meu <https://balzerfranz.de>:
2, 8, 28, [32](#), [40](#), [42](#), 43, 47, [54](#), [55](#).
(folosind traducătorul Google.)